

DOBRÉ ZPRÁVY

občasník obecně prospěšné společnosti Hospic sv. Jana N. Neumanna

Milí kolegové a duše spřízněné!

Je mi blízký zakladatel Světového dne malomocných (připomínali jsme si 31. 1.) Raoul Follereau (1903 – 1977). Málo známá, o to však pozoruhodnější osobnost. Obhajoval krásy a obohacení vlastního života, pokud dokážeme žít pro druhé. Zároveň otevřeně vystupoval proti konzumu a zbožštění peněz, které zatvrzují lidská srdce.

Již v 17 letech napsal Knihu lásky, svoji nejznámější publikaci. Vyjadřuje v ní vlastní hodnoty a pohled na svět. Mj. píše: „Jediný prostředek, jak si zajistit štěstí, je myslet výhradně na štěstí druhého.“ Na konci svého pozemského života uvažuje obdobně: „Není těžké umírat. Alespoň jsem si jistý, nebo téměř jistý, že pro mě nebude žalostné umírat. Udělal jsem, co jsem mohl. Bůh mi dal velký dar - povolání zajímat se o malomocné, a já jsem se snažil udělat to, co bylo v mých silách. Bylo by bývalo zapotřebí mnohem víc! Víím to velmi dobře, ale udělal jsem, co jsem mohl. Žiji v pokoji, neboť Bůh je Dobro bez hranic.“

Raoul Follereau prožil naplněný život, jehož mottem by mohla být jeho vlastní slova, která pronesl již ve svých 15 letech: „Žít znamená pomáhat druhým žít. Být šťastným znamená dělat lidi šťastnými.“ Tak ať je nám všem tento sympatický Francouz vzorem a povzbuzením i v naší nelehké práci. K tomu jsem si dovolil volně přeložit jeho lyrické vyznání.

Váš Robert Huneš

Úsměv nic nestojí, ale dává hodně.
 Obohacuje ty, kteří ho přijímají
 a nechudnou ti, kteří jej dávají.
 Trvá jen chvíli, ale jeho paměť bývá věčná.
 Nikdo není dost bohatý, aby se bez něj obešel.
 Nikdo není tak chudý, aby si jej nezasloužil.
 Je zdrojem štěstí, povzbuzuje tvořivost.
 Je něžným znamením přátelství.
 Úsměv dopřává odpočinku unaveným,
 dodává odvahu zraněným.
 Nekoupíte si jej, nepůjčíte, ani jej nelze ukrást.
 Neboť získá hodnotu, až když jej darujete.
 Až někdy potkáte člověka,
 který nezná úsměv ve své tváři,
 buďte štědrí a nabídněte mu ten svůj...
 Nikdo nepotřebuje úsměv tolik
 než ten, kdo jej neumí dávat druhým.
 (Raoul Follereau)

vybíráme z obsahu:

DUEL
(sociální pracovnice na druhou)

BRATR V AKCI
(kněz a ošetřovatel Tomáš)

O KOM SE NEMLUVÍ...
(o.p.s. v médiích)

INTERNÍ ZÁLEŽITOSTI
(Advent, darování, domácí péče)

KOLIK MÁŠ KURZŮ,
TOLIKRÁT JSI ČLOVĚKEM
(Vzdělávací institut při o.p.s.)

-Jeden z mála krásných zasnežených dnů letošní zimy

JEDEN/JEDNA Z NÁS aneb představujeme naše zaměstnance

Peter Paradič alias 2 v 1: ošetřovatel v lůžkovém hospici & kněz v jedné osobě

Tomáši, nejprve bychom mohli vysvětlit, odkud pocházíte a třeba i proč na Vás voláme „Tomáši“, když se představujete jako Peter Paradič? Ptám se s ohledem na mnohé z nás vč. našich čtenářů, kteří nejsme součástí světa víry, a tedy nám některé věci nemusí být známé.

Narodil jsem se v Michalovcích, na východním Slovensku. Po maturitě na gymnáziu jsem vstoupil do kláštera petrínů v Českých Budějovicích, kde jsem také absolvoval Teologickou fakultu. Čtenáři jistě znají třeba sestry Boromejky, které jsou s naší o.p.s. celkem propojeny. Petríni jsou také řeholní řád, jen mužský. A jméno Tomáš jsem přijal při vstupu do řádu.

Děkuji za vysvětlení. Nacházíte se opravdu daleko od původního domova. To zřejmě souvisí s působením Vašeho řádu. Jak se ale stalo, že kněz začne pracovat jako ošetřovatel?

Po vysvěcení na kněze jsem působil nejdříve v Brně, kde jsme měli klášter. Potom jsem sloužil v Písku a dalších farnostech. V mém životě, i vlivem některých osobních událostí, došlo ale k tzv. vyhoření. Ten stav jsem prožíval především jako psychické vyčerpání, kdy už jsem působil jako stroj - dělal jsem věci automaticky, bez radosti... Po nějaké době to bylo na mně patrné i navenek. Zašlo to daleko. Rozvážil jsem vše a, i po rozmluvě s některými bratry v klášteře, se rozhodl požádat o "sabatický rok".

Oceňuji upřímnost. Vyhoření je poslední dobou hojně skloňovaný termín. A zejména tzv. pomáhající profese, na kterých organizace jako je ta naše stojí, jsou tomuto fenoménu vystaveny dnes a denně. Sdělení, že i v kněžském rouchu lze vyhoření prožívat, může být pro někoho jistě útěchou a podporou. Jste navíc příkladem se vším všudy – vyhoření je hlavně nutné včas rozpoznat a začít jednat, jinak se vše zhoršuje. Nicméně zpět k Vám - sabatický rok? Jak to funguje?

Během tohoto období jsem byl uvolněn z kněžské služby a dostal povolení žít mimo klášter a komuni

tu. Knězem jsem samozřejmě být nepřestal. Sabatický rok má svá pravidla. Já jsem jej nechtěl prožít jenom tak, nicneděláním... to by nebylo dobré. Proto jsem si začal hledat zaměstnání. Pro mě naprosto nová zkušenost v životě. Když žijete v klášteře, máte zázemí v komunitě, máte určitý režim v modlitbě, v jídle, v práci. Vše je dáno a to vám dává i takovou stabilitu, jistotu...

Rozumím. Velký krok do neznáma. Zde se již zřejmě blížíme k Vašemu rozhodnutí pracovat ve zdravotnickém zařízení...

Vždy mě lákalo zdravotnictví. Jako malý kluk jsem v rámci dětských her nosil bílý plášť, měřil své tetě tlak...:-). Právě ta mi kdysi navrhla, jestli nechci jít na zdravotní školu. Dopadlo to ale jinak. Teď jsem si na to všechno vzpomněl a nastoupil do Ústřední vojenské nemocnice v Praze jako sanitář. Nejprve na JIP, potom jsem pracoval na oddělení dlouhodobé péče. Našel jsem si bydlení, začal chodit na nákupy, vstával do práce, chodil na noční směny - no, běžný život.

Předpokládám, že pro zaměstnavatele mohlo být překvapení, že se k nim kněz hlásí do zaměstnání? A kde se Vám zdála práce zajímavější, na JIP nebo oddělení pro dlouhodobě nemocné?

Zaměstnavatel o mém kněžském povolání samozřejmě věděl. Jistý údiv to vzbudilo, ale překážkou to nebylo. Co se týká služby, práce na oddělení dlouhodobé péče mi byla bližší. Myslím, že jsem dostal do Pána Boha dar empatie, schopnost naslouchat... prostě být s lidmi, zvláště nemocnými. Pro nás křesťany má služba nemoc-

ným hlubší rozměr. Není to jenom o přirozeném lidském soucitu. My ve své víře, ve svém úsilí žít podle Kristových slov, podle evangelia, můžeme u nemocných totiž sloužit samotnému Kristu.

Možná na těchto Vašich slovech lze i dobře vysvětlit, proč jsou hospicová zařízení tolik spojována s věřícími a veřejnost má i dnes stále (mylný) dojem, že hospice jsou opravdu jen pro věřící. Což víme, že tak není. Nicméně, město Praha... stále jsme ještě daleko od Prachatic. Navíc už asi uplynul Váš sabatický rok??

To svoje „volno“ jsem si trochu prodloužil a do komunity v Českých Budějovicích se vrátil po roce a půl. Tehdy se ukázalo, že farnosti v Č. Budějovicích a okolí jsou obsazené, nebylo pro mě umístění. Jako řeholník musím navíc žít ve své komunitě a nešlo mě ani poslat někam do vzdálenějších farností. Tedy jsem si opět začal shánět zaměstnání. Shodou náhod jsem v kostele na Lomci, ještě za svého působení v Písku, měl několikrát duchovní obnovu pro zaměstnance prachatického hospice. Víte, jak se říká, "Boží cesty jsou nevyzpytatelné". Což může dosvědčit konců v jistém smyslu i každý nevěřící čtenář. Jen tomu bude říkat náhoda, třeba... Tedy, cestička k paní vrchní i k panu řediteli do Prachatic byla již trochu vyšlapaná. A rychle jsme se dohodli, že bych mohl nastoupit jako ošetřovatel. Od jara minulého roku tak pracuji v lůžkovém hospici. Jsem za to velmi vděčný a velmi si toho vážím.

Tomáši, slyšela jsem, že kromě toho, že pacienty v rámci své služby ošetřujete, poskytujete jim a příp. i jejich rodinám i duchovní oporu... vlastně z toho všeho, co jste řekl, je to nasnadě, že?

Ano, prostředí hospice je pro mě příležitostí vykonávat i kněžskou službu. Díky obětavosti sester Boromejek, které vedle lůžkového hospice mají klášter, mohu udělovat svátosti těm nemocným, kteří o to mají zájem. Tak se mohu starat o ty lidi nejenom tělesně, ale také duchovně. Pokud je pacient třeba již v bezvědomí, tak se modlím modlitbu, protože on sám již nemůže. Pro mě je to vždy silný okamžik. Ve svátostech cítit, že Bůh je nemocnému nablízku; ve všem tom, co pro-

žívá. Že nemocný může vnímat Boha a může mu odevzdat celou minulost, strach, obavy; někdy nejistotu a strach ze smrti. A že v tom všem není sám.

S dovolením do toho zde vstoupím... bavíme se zde zřejmě o pacientech věřících. Jak ale víme, hospice jsou zařízením pro všechny, bez ohledu na věk, finanční situaci anebo právě víru. Mnoho z našich pacientů tedy věřícími nejsou. Je v tomto služba jiná?

Víte, službu v hospici opravdu vnímám, a určitě nejenom já sám, jako doprovázení. A je jedno, jestli doprovázíte člověka ve víře nebo bez. Jde o to, že když někdo umírá, tak, pokud s ním nejsou jeho příbuzní, jsme tam jeden z nás. Aby nikdo neumíral sám. To považuji za velmi silný moment v naší službě.

Již jsme zmínili v názvu našeho rozhovoru, že jste u nás vnímán jako 2 v 1 :-). Ošetřovatel a kněz. Vnímáte to jako výhodu?

Ano, někdo podotkl, že jsem dva v jednom :-). Občas sloužím bohoslužby v Domově Matky Vojtěchy či mše svaté v klášteře Boromejek. Jsem za to vše velmi vděčný. Děkuji Bohu, že mě nasměroval sem do hospice. Jsem vděčný za kolektiv lidí, se kterými pracuji. A nemyslím tím jenom sestry a ošetřovatele. V modlitbě i při mši svaté myslím na celý hospic, včetně pacientů. Ať nám všem dobrý Bůh žehná a provází nás v našich životech!

Děkuji Vám, Tomáši, a těšíme se na setkávání na chodbách hospice nebo při mši v našich kaplích.

Vzdělávání jako další součást naší organizace

Šárka Pechková

Kolegové-zaměstnanci, ale i velká část našich příznivců a podporovatelů ví, že vedle o.p.s. v našem praktickém sídle funguje i její dceřinná společnost zaměřená na vzdělávání. Konkrétně se její zázemí nachází v budově historické bašty, jejíž rekonstrukce nechala vzniknout několika kancelářím ekonomického oddělení, ale i školicímu sálu právě "vzdělávačky".

Vzdělávací institut Prachatice, o.p.s. (dále jen VIP) zahájil svoji činnost na podzim roku 2013, kdy navázal na dlouholeté působení Vzdělávacího centra při Hospici sv. Jana N. Neumanna. Aby byl důvod vzniku VIP pochopitelný, je nutné se v čase vrátit dále než k jeho roku vzniku.

V době, kdy v Prachaticích vznikal lůžkový hospic (rok 2005), byla hospicová péče v Jihočeském kraji takříkajíc v plenkách. Bylo tedy potřeba myšlenky a idee hospicového hnutí předávat laikům i odborníkům, stejně jako bořit mýty a získávat příznivce. Proto tehdy jako součást Hospice sv. Jana N. Neumanna vzniklo Vzdělávací centrum, jehož cílem bylo pořádat kurzy, vzdělávací akce či konference zaměřené na oblast hospicové péče. Když následně v roce 2012 vznikla v rámci Hospice sv. Jana N. Neumanna, o.p.s. nová sociální služba – domov se zvláštním režimem (Domov Matky Vojtěchy), vzdělávací aktivity se rozšířily i na problematiku demencí. V roce 2013 došlo ke zmiňovanému oddělení Centra a vzniku samostatné obecně prospěšné společnosti. Zakladatelem VIP se, logicky, stal Hospic sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.

V současné době nabízí VIP řadu akreditovaných vzdělávacích programů, podílí se na realizaci konference Den hospicové péče, pořádá Den s Alzheimerovou nemocí a zajišťuje další vzdělávací akce. Největší zájem v naší nabídce je aktuálně o kurzy Péče o doprovázející a pozůstalé, Využití hospicových přístupů, Péče o umírajícího a tělo zemřelého a také Regenerace pracovních sil.

Zvláštní položkou ve výčtu vzdělávacích akcí jsou aktivity, které VIP plní jako servisní vzdělávací organizace pro Hospic sv. Jana N. Neumanna, o.p.s., kdy VIP funguje ve dvou směrech. Směrem dovnitř zajišťuje vzdělávání pro zaměstnance mateřské o.p.s.. V opačném směru zabezpečuje exkurze, stáže a odborné praxe zájemcům o hospicovou myšlenku a problematiku demencí.

Kromě hlavní, tedy vzdělávací, činnosti, VIP také nabízí pronájem prostor. Ten využívají organizace, firmy, ale i soukromé osoby k různým účelům – konají se zde firemní porady, supervize, odborně zaměřená školení i neformální setkání.

Darování a pomoc pomoci

Ani v měsících, které uplynuly od vydání posledního čísla DZ, naši dárci z řad fyzických i právnických osob neodpočívali a vydatně nás podporovali. Namátkou vybíráme pár zdokumentovaných počinů ze zimních měsíců, které máme za sebou:

Benefiční jarmark s prodejem ručně vyrobených dárků a drobností vynesl 51 688 Kč. A bylo nám s vámi báječně!!

Každoroční adventní sbírková kampaň v podobě tzv. ukládané inzerce. Dárci na tradiční "leták se složenkou" reagovali i letos skvěle a na péči a služby našim pacientům věnovali úctyhodných 505 053 Kč!!

ps: Složkový papír prý byl letos nějaký lepší, luxusnější... vězte, že i tisk a materiál se snažíme zajistit za lepších podmínek... ta "lepší kvalita" nám byla darována!

Měli jsme napsat příběh k "našemu" tématu... povedlo se a společnost Iresoft z Brna (jinak náš dodavatel software-u) nám darovala novou techniku v hodnotě více než 20 000 Kč.

HOSPIC SV. JANA N. NEUMANNOVA o.p.s.

„V životě se snažíte dílat to nejlepší, co umíte, alybte si zachováli svou důstojnost. Při smrti je někdy třeba, aby Váš důstojnost byla ještě jasnější.“
Bono, U2

Hospic je ostrovem bezpečí a úcty k umírajícímu - němé, laskavé a cizdomné péče až do jeho přirozeného konce. Místem, kde lidé mohou odcházet z tohoto světa bez bolesti na těle i na duši a s vědomostí za život, který dostali.

Hospic je specializované zdravotnické zařízení poskytující paliativní péči, tam, pečl zaměřenu na úlevu od bolesti, kterou přináší postupující nevyčíslnelná nemoc. Hospic neslibuje uzdravení, ale raději ani nradí. Je zde pro všechny, kteří jej potřebují. Zdravotní pojištění a další zdroje pokryjí jen část nákladů nutných k péči o umírající. Naše organizace Hospic sv. Jana N. Neumannova, o.p.s. pomáhá, i díky darům našich podporovatelů, jít ke pacientům z celých jianích Čech. Péči poskytujeme v lůžkovém hospici, 4 domácích hospicích a navíc provozujeme i zařízení pro pacienty s Alzheimerovou chorobou.

Pomoci můžete přes sbírkový účet č.:
180 434 606 / 0600 variabilní symbol: 21000

Děkujeme všem dárcům, kteří svým vánočním darem umožňují našim pacientům prožít hezký zbytek života i při těžkém onemocnění.

Přejeme vám příjemné prožití Vánoc!

Posilovní poukázka A

Číslo 14

1 1 0

0 6 0 0

0 1 7 9

Hospic sv. Jana N. Neumannova, o.p.s.
Neumannova 144
333 01 Písečnice
IČO: 186418006/0600
účet: 21000
účet: 0179

0 0 0 0 0 0

Již potřetí se na nás usmálo štěstí v projektu "Sociální automobil". Záměrci si zakoupí reklamní prostor na novém vozidle a tím financují jeho koupi. Vozidlo je následně darováno některému ze sociálních zařízení v republice. Tentokrát byla obdarována naše sv. Veronika v Č. Budějovicích (foto z předání za účasti dárců-sponsorů).

DUEL

Přátelské u(se)tkání sociálních pracovníc ze dvou našich pracovišť

Jana Šímová, DiS. (respirační pobyty / lůžkový hospic)
Bc. Jindřiška Nechutná (Domov Matky Vojtěchy)

Jano, Jindřiško, obě jste v naší organizaci podobně dlouho. Co vedlo vaše kroky k nám a kam konkrétně a věděly jste vždy, že chcete pracovat v oboru sociální práce?

Jana: Já jsem po gymnáziu automaticky volila studium soc. práce, protože jsem věděla, že „pomáhat“ mám v sobě. Ve hře byla i medicína, děda byl lékař, ale neunesla bych zřejmě tíhu zodpovědnosti za život pacienta... jsem dost empatická. Po škole mě však život zavál jinam, štěstí na práci v oboru jsem hned neměla. Některá má předchozí působiště jsou mi ale v dnešní práci oporou - např. ze své kariéry v advokátní kanceláři čerpám dodnes, právo se v našem oboru velmi hodí. V naší o.p.s.-ce působím jako sociální pracovník pro respirační pobyty v rámci lůžkového hospice. Máte-li doma nemocného a staráte se 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, občas si potřebujete prostě odpočinout a načerpat síly. K tomu slouží právě tato sociální služba, kdy klienta přijmeme do péče až na 14 dní a staráme se o něj za vás.

Jindřiška: Já mám sociální práci prostě danou :-)
Po studiu Sociálně právní akademie v Praze jsem nejprve zamířila do Sdružení zdravotně postižených v ČR, následovala dlouhá praxe na úřadu práce. Po 17 letech vyvstala potřeba změny a tak jsem zde, v Domově Matky Vojtěchy. A jsem tu ráda!

Myslím, že mnoho lidí vlastně neví, v čem spočívá práce sociálního pracovníka...

Ja a Ji dohromady, doplňují se: Sociální pracovník je profesionál, odborník na pomoc potřebným. Musí mít vyšší odborné vzdělání či vysokou školu v oboru sociální práce. Toto ukládá dokonce zákon. Sociální pracovník pomáhá ovšem ne ve smyslu nějaké "charity" (byť v charitě má obor sociální práce samozřejmě své kořeny), ale ve smyslu systé-

mové práce vymezené zákonem daného státu. Pracujeme s lidmi, kteří sami nevládnou nároky, které na ně život či společnost klade. Sociální pracovník tedy v rámci různých organizací, státních i nestátních, pomáhá např. seniorům, dětem, drogově závislým, mentálně postiženým, matkám-samoživitelkám, osobám bez domova... ale třeba i lidem, kteří potřebují využít sociální dávky ve smyslu podpory v nezaměstnanosti či příspěvku na bydlení.

Ja: Je pravda, že většinou jsme asi vnímány jako úředníci nebo administrativní pracovníci.. že vypíšeme nějaké formuláře a je to.

Ji: Obsahový záběr soc. pracovníka je široký, musíme mít přehled v právu či psychologii, umět nasměrovat lidi tam, kde se nachází pomoc, poradit, na co mají nárok. V našem Domově tým doplňujeme kolegy-odborníky ze zdravotnictví, kteří vědí vše zase o péči zdravotní.

Jak tedy vypadá konkrétně vaše práce?

Ja: Na respirační pobyty k nám přichází relativně často klienti na opakované pobyty, tedy kdy byli spokojeni a využívají službu pravidelně. Jinak většinou zvednu telefon a padne dotaz, zda děláme to a to... Upřímně musím říci, většina telefonátů nekončí přijetím nového klienta, protože lidé mají mylnou představu o nabízené službě. Někdy jsou informováni mylně dokonce i od lékaře. Převažuje přesvědčení, že odlehčovací služba je něco jako LDN, laicky řečeno. A tak rodina nemocného myslí, že jej převezmeme do dlouhodobé péče než se uvolní lůžko někde v domě seniorů. Pak jako sociální pracovník vysvětluji rozdíly sociální péče a radím možnosti, které náš stát nabízí. Snažím se volající prostě nasměrovat na vhodnější službu. Tomu se říká sociální poradenství. A jinak, v pří-

padě „vhodného“ klienta vysvětlím postup přijetí do našeho zařízení, pomohu vyplnit žádost, vyžádám si podklady vč. lékařské zprávy a po schválení přijetí do péče k nám může klient přijet na pobyt.

Ji: V Domově Matky Vojtěchy se setkáváme zejména se seniory, kteří mají diagnózu demence, většinou Alzheimerovy nemoci. Moje hlavní náplň ve vztahu ke klientům a jejich blízkým je tak také vysvětlování, jak fungujeme; pomáhám s vyplněním formulářů; vyúčtovávám péči vč. ubytování a stravy. Často laická veřejnost nerozlišuje, že ubytování a strava je jedna věc, vlastní odborná péče o klienta druhá. V Domově mám na starost také kolegy - aktivizační pracovníky. S nimi pravidelně plánujeme ergoterapii, tedy aktivity pro klienty. A ještě jednou bych ráda zopakovala, že se v zařízeních jako je to naše setkává obor sociální a obor zdravotní. Na oboje je třeba specializace a každý máme na starosti „to své“. Jedině tak můžeme klientům zajistit prvotřídní péči.

Vím, že zákon o sociálních službách stanovuje nejrůznější normy, standardy apod. Jak si to máme představit?

Ja a Ji: Standardy jsou v zásadě psaná pravidla péče v daném zařízení. Pravidla se týkají kvality péče, třeba i nastavení úkolů pro jednotlivé pracovníky. Dále standardy řeší např. poplatky za péči a služby. Mít standardy je zákonem daná povinnost, takže je naše zařízení mají. Každý rok se aktualizují.

Jako nestátní nezisková organizace vidíme z první ruky všechny problémy našeho oboru – financování, (ne)informovanost, zákony... máte k tomu nějaký postřeh, nebo třeba přání?

Ja: Za mě by byla skvělá větší provázanost ministerstev, celého státu... ale to se týká spousty oborů, myslím. Máme na všechno příliš formulářů, mnohdy se duplikují, posíláme je na různá místa, někde dokonce stále vyžadují poštu a ne elektronickou variantu. V naší organizaci máme výhodu v podobě osoby pana ředitele. V dobrém slova smyslu je zdatný „lobbista“. Orientuje se v oboru a když něco nedává smysl a existuje smysluplná náprava, neváhá jednat na kraji i ministerstvu a snaží se o systémovou změnu.

Ji: Já, vzhledem k mému působení v neziskové organizaci před těmi 20 lety, musím vyzdvihnout obrovský posun fungování neziskovek. A co teprve té naší! Mluvím s kolegy z jiných zařízení a od většiny vnímám pouze údiv. Není pravidlem, že v orga-

nizacích fungují profesionálové na pozici fundraiserů, komunikace s veřejností... To vše je možná neviditelná, ale obrovská opora, kterou máme v našem ekonomickém oddělení. Cokoliv potřebujeme, ať jde o vybavení pro klienty, naše technické zázemí či navýšení lidských zdrojů, NIC není problém. Kolegové se hned začnou porozhlížet, žádat o dotace, dary... Nestalo se ještě, že bychom nedostali, oč jsme si požádali. Můžeme se tak bez jakéhokoliv omezení soustředit na naše klienty. A standardem není ani kolektiv báječných lidí napříč organizací, který má stejný zájem na jejím bezchybném, profesionálním i přátelském fungování. Pro mě je opravdu radost zde pracovat, s kterýmkoliv kolegou. Je to vše v našem oboru stále ještě luxus. Važme si toho. Z různých koutů republiky se ke mně náhodně dostávají zprávy... že jsme nejlepší! :-)

Dámy, to je naprosto báječný konec rozhovoru. Děkujeme za něj!

Bílá v bílé aneb ještě chvilku bude sněžit, a nebudeme vidět ;-)

Jana a Jana aneb účetní a účetní (hlavní a mzdová)... malé, krátké, neplánované setkání u zaměstnaneckého svařáku... fotilo se jedinež a povinně s čapkou! :-D

Naše interní záležitosti

Jak se máme, čím se bavíme, z čeho máme radost... :-)

Vyhrazeno mužům aneb zimní setkání "chlapi (v) sobě" - pobavit se přišel i p. Racek, autor všech našich log.

V rámci příprav tohoto vydání DZ jsme z Domácího hospice sv. Víta obdrželi několik fotek z jejich péče (viz následující strany) a k tomu příběh s předsezvetím (nebo odhodláním?) navíc. Rádi se o něj dělíme zde, neboť je více o nás, než našich pacientech. Je milý, zábavný a vystihuje skvěle praxi a nasazení našich domácích hospiců. Napsala nám vedoucí DH Míša Vršníková:

"V lednu jsme jezdily za pacientem až do Lužnice. Že nevíte, kde to je? Ani my jsme neměly tušení. První návštěva také stála za to! Vyjžděly jsme s doktorkou a sestřičkou z kanceláře pozitivně naladěny, těšíce se na novou rodinu. Cesta–necesta vedla lesem, byla klikatá, zavátá, namrzlá. Vedla až do Lužnice u Pohorské vsi, kde už na nás trpělivě čekal náš nový pacient se svou rodinou. Když jsme pacienta přijaly a vyšetřily, už už jsme byly na cestě domů, když volal jejich příbuzný, že na cestě za nimi zapadl a tahají ho ze škarpy. Tudíž se už tak úzká silnice stala zcela neprůjezdnou. Musely jsme tedy čekat asi další hodinu, až bude možný průjezd. Špatně jsme se ale neměly, dostaly jsme kávu a štrůdl :-D Když jsme se pak vydaly na kluzkou cestu zpátky, doslova jsme se lesní cestou ploužily - jelikož naše auta nejsou úplně na terénní podmínky stavěné, pěkně to s námi házelo. Paní doktorka se na zadních sedačkách tak bála, že nám s myšlenkou "všichni tady umřeme" potykala :-D Když jsme dojezly zpět do Krumlova, podotkla, že je moc ráda, že s námi začala spolupracovat a zažívá taková dobrodružství. Já jí na oplátku slíbila, že náš další cíl bude prostě sehnat pro naši práci pořádné terénní auto!"

:-D Na to se nedalo, než ještě zareagovat: "Míšo, za naše fundraisingové oddělení, o jaké auto se máme s našimi podporovateli a štědrými dárci tedy pro příště snažit?"

Odpověď přišla vzápětí, viz foto vpravo... aneb když jsou obrázky více než slova :-D Alespoň nás to přivedlo i na myšlenku, že práci našeho ekonomického oddělení vč. problematiky financování organizace bude fajn také představit v některém z příštích vydání.

Vypadá to možná jako zábava, ale je to bezpečnostní školení!! Což neznamená, že se kolegové z DMV, pod vedením správce Pavla, u toho nebavili :-)

Eva tady, Eva tam, všude kam se podívám aneb vrchní sestra a vedoucí lůžkového hospice v jedné osobě toho zvládá více než dost: plánuje služby, vykazuje na pojišťovny, pomáhá kolegyním na oddělení, testuje na koronavirus, objednává a eviduje léky a spotřební materiál, hlídá opiátová léčiva... běhá odspoda nahoru a od shora dolů... a zastupuje i na recepci (viz foto), když odhalí covid pozitivního kolegu. Zn.: Vždy s úsměvem na tváři.

Zástupkyně týmu z naší kuchyně přišly na svařák a odcházely, stejně jako my ostatní, nadšené z dárku od jednoho z našich báječných dárců... dvojbalení vína pro každého zaměstnance o.p.s.!! Zdravíme do Boršova n/Vlt <3

Alkohol jedině z rukou lékaře? My dodáváme: anebo sestry! Naše milá kolegyně z DMV, SM Christiana, při přípravách a balení laskomin na vánoční benefici.

I letos se mezi nás a naše klienty a pacienty vydali kolegové a pan ředitel jako Tři králové. Jestli i zpívali? Ano. Jsou k dispozici nahrávky jako důkaz ;-)

Z terénu

*Co se děje za humny sídla o.p.s.
aneb jak se mají naše domácí hospice*

V terénu fungujeme nejen v rámci hospicové péče, ale nabízíme i odlehčovací službu, kdy dočasně zastoupíme obvykle pečující osobu, aby si mohla zařídit svoje věci nebo si prostě odpočinout. Podle výrazu naší pečovatelky z **DH sv. Veroniky** Barči, její klientky i psíka Kessie, co se příběh vyfotit, tipujeme, že tady se pečuje ve všech směrech dobře :-)

A když jsme u zvířecích mazlíků... pejsek Mauglí patří zdravotní sestře Šárce z **DH sv. Veroniky**. Zdravotní brašna ho neleká, tedy v rámci probíhajícího kynologického výcviku doufáme, že z Mauglího vyroste platný člen týmu a třeba se s ním naši klienti potkají při canisterapii. ps: Mauglí se stal (zcela očekávaně) hvězdou na našem facebooku - příspěvek s toutle fotkou nasbíral během chvíličky téměř rekordní počet ohlasů a lajků ;-)

Domácí
hospicová
péče v podání
DH sv. Víta

Terénní odlehčovací služba **DH sv. Víta**...
opečováno - a pro odlehčení ještě selfie k tomu :-)

DH sv. Markéty a jejich pacient pan František:

Pan František byl propuštěn z LDN, kde se jeho zdravotní stav, ale zejména ten psychický, velice rychle zhoršoval; dle personálu byla situace velmi vážná. Pacientova rodina se rozhodla kvůli soustavným, často zmateným telefonátům, vzít otce domů. Hned první den po propuštění byl nejen pro rodinu, ale také nás, pan František velkým překvapením. Byl vyrovnaný se svým životem a navíc velice spokojen, že je doma. V jeho očích mohl člověk stále vidět tu klukovskou jiskru, za kterou se skrývala nějaká lumpárna. O čemž jsme se nejednou přesvědčili, když nás dostal do kolen nějakou průpovídkou... dalo by se to popsat jako suchý humor s velkou láskou. Pan František je na fotce zachycen 3 dny před svým odchodem.

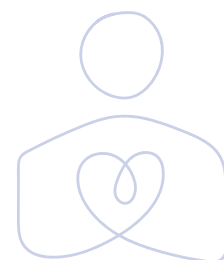

K této fotce z DH sv. Markéty nám sociální pracovnice Jana Kurková napsala: Váže se k ní příběh o paní s velkým humorem, moudrostí a znalostí všelijakých příběhů a básní, kterými nás obohacovala při každé návštěvě. Její nejoblíbenější postava, do které se doslova zamilovala, byl Ferda Mravenec. To jen zářila, když o něm vyprávěla, stejně tak jako se rozčilovala, když mluvila o Berušce. Rodina ve vzpomínce na tuto naši pacientku, nejen na pohřbu, ale také každé další větší rodinné události, myslí také tím, že nosí onen puntíkatý „ferdovský šátek“.

DH sv. Jakuba: Nový pacient z Lipenska právě přijat do péče. Ještě malá pauza, než se vydáme zasněženou cestou zpět do Prachatic.

DH sv. Jakuba: Kromě péče o naše pacienty jsme se věnovaly i vzdělávání veřejnosti (seminář ve Vimperku) a také osvětě o naší činnosti v rámci fotografické výstavy (Prachatice).

Za dveřmi lůžkového hospice...

Kávička v zákoutí u rybiček.

Malá velká návštěva... miminko Maruška přišla navštívit svoji prababičku.

K péči patří i pořádné popovídání. Vždycky je co probrat.

O Vánocích se sestry Boromejky postaraly o návštěvu Jezulátka u každého z našich pacientů.

Kromě vlídného slova patří k péči o naše pacienty i aktivní naslouchání nebo třeba prohlížení rodinných alb se vzpomínkami.

Na návštěvu může i rodinný psík.

Když návštěva syna ze zahraničí není možná, potěší alespoň zasláný pugétek.

... a Domova Matky Vojtěchy

Skoro to vypadá, jako by naše kolegyně s klientkou tančila nebo bruslila, co říkáte? :-)

Kdo si zpívá, nezlobí... a kdo si hraje, ten také ne.

Slavil se i Valentýn

Všechny sportovce na olympiádě podpořili ruku v ruce klienti i kolegové-zaměstnanci. Aktivně, samozřejmě. A medaile také nechyběly.

O.P.S.ka v médiích aneb o kom se nemluví, jako by nebyl

V našem oboru nejde o to, abychom byli vidět my sami (i když jsme za, zejména tu pochvalnou, reklamu vždy vděční). Jde primárně o to, aby o hospicové službě vědělo co nejvíce lidí, napříč republikou. Aby věděli, že v těžkých časech jsou zde profesionální organizace, které vědí, jak pomoci. A také pomohou. Pro to je ale důležité stabilní financování, opora v zákonech apod. Dlouhodobá snaha, aby se za naše služby postavili i politici, přinesla před koncem roku další výsledek - došlo k navýšení příspěvku na péči a prodloužení doby čerpání v domácích hospicích (prosadil hejtman JČK, MUDr. Martin Kuba). Proto je třeba být vidět a být slyšet. Zcela ve smyslu přísloví: jen skřípající kolečko bude naolejováno :-)

ČECHY Hospice čeká změna k lepšímu

ci hospice jsou obdobě podfinancovaného zdravotnictví. Pandemie covid-19 ji ještě zhoršila. S krutým omezením péče musely bojovat domácí hospicové služby. Domácí hospicové služby mají být maximálně 13 týdnů. Domácí hospicové služby musí být poskytovány do 30 dnů od vzniku nemoci. Bylo by kruté klíčovými momenty opustit péči o něho hospicové služby už 45 dní.

Prachatické hospici

Královská návštěva v hospici. Snímek archiv Roberta Huneše

OSLAVA prvního narozenin hospice se konala kvůli covidu v komorním duchu. Zleva: Libuše Majkusová a ředitel prachatického hospici Robert Huneš. Foto: Deník

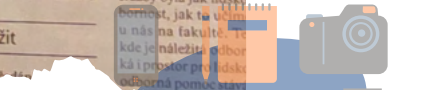

Domácí hospic sv. Veroniky získal auto. Snímek Petra Lískova

Domácí hospic sv. Veroniky získal auto

Domácí hospic sv. Veroniky získal auto. Snímek Petra Lískova. Hospice sv. Veroniky v Českých Budčovicích, který je šestým ziskovým podnikem v rámci projektu Domácí projekty Kompakt. Hospice sv. Veroniky v Českých Budčovicích, který je šestým ziskovým podnikem v rámci projektu Domácí projekty Kompakt. Hospice sv. Veroniky v Českých Budčovicích, který je šestým ziskovým podnikem v rámci projektu Domácí projekty Kompakt.

domněnka, že se složio přesně podle představ. „Pro mě nmaše pacienty,“ říká ředitelka hospice. „Pomáháme lidem, kteří jsou již z důvodu malé soběstačnosti i určitým způsobem zanechání, léčíme různé kožní problémy a jiné. V některých případech se díky našim aktivizačním klientům i psychicky zklidní. A pochoptitelné je velmi důležitá komunikace s klienty.“ Zejména pro ošetřovatelky

Lidsky sloužit. Slavnostní předání auta hospici sv. Veroniky. Snímek Petra Lískova

Z NAŠÍ POŠTY

Z emailu DH sv. Jakuba:

"Dobrý den paní Válková, chtěli bychom Vám a Vaším kolegům poděkovat za užitečné rady a pomoc, kterou jste nám poskytli při péči o naši nemocnou maminku. Vaše rady, klidný a příjemný přístup nám pomohli vše překonat v nejtěžších chvílích. Jako poděkování a podporu pro Vaši práci jsme zaslali 17. 12. 2021 na účet Domácího hospicu sv. Jakuba v Prachaticích finanční dar ve výši 10 000,- Kč.

Děkujeme a přejeme Vám krásné vánoční svátky a mnoho zdraví v novém roce."

(rodina z Husince)

Z emailu DH sv. Víta:

"Rádi bychom touto cestou vyjádřili upřímné poděkování za Vaši obrovskou pomoc, kterou jste celé naší rodině poskytli během července 2021 při péči o našeho těžce nemocného tatínka při jeho odcházení.....

S velkým vděkem a úctou vzpomínáme na Vaši úžasnou péči, laskavý, lidský a velice profesionální přístup. Pomáhali jste tatínkovi, ale sílu a energii dávali hlavně i nám – celé rodině, abychom to vše zvládli.

Ještě jednou velké DÍKY Míše a Martince! Přejeme Vám všem hlavně pevné zdraví, sílu a stálý příval takové pozitivní energie, kterou rozdáváte dál, máte náš velký obdiv a respekt!!!!"

(rodina z Loučovic)

"Ještě jednou jsem Vám chtěla všem moc poděkovat za ochotu, vstřícnost a soucit!!!!

Je milé vědět, že ještě existují lidé s dobrou dušičkou :-)!!!

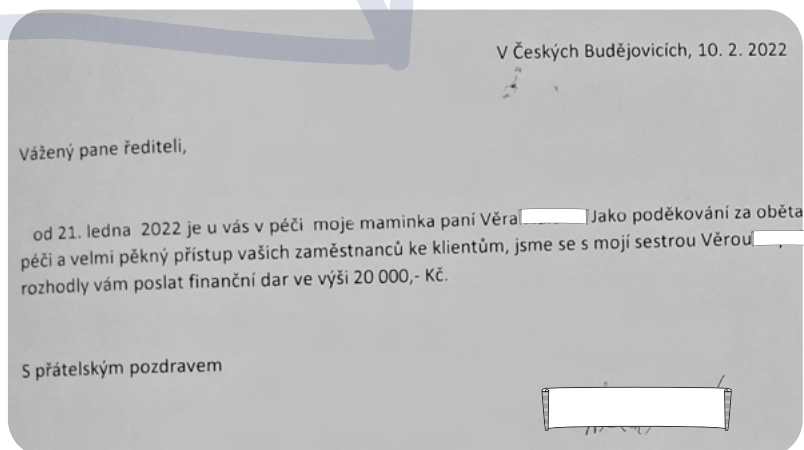
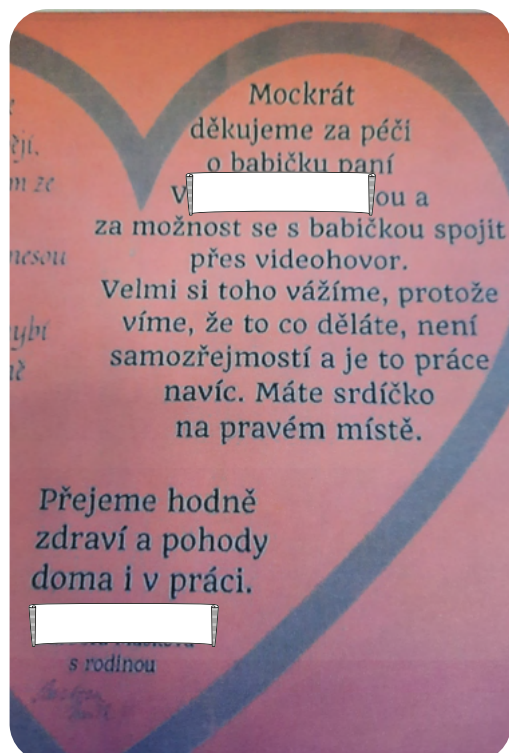
Prosím o vyřízení poděkování všem sestřičkám (zkrátka celému týmu)!

Přeji Vám krásný den."

(paní ze Zubčic)

Z pošty lůžkového hospice:

Z pošty Domova Matky Vojtěchy:

Z emailu DH sv. Víta:

"... Jsem moc ráda, že jsme Vás potkaly, nebýt Vás, tak to nedáme. Děkujeme, máme Vás moc rády. Taktéž zdravíme úžasné sestřičky."

(paní z Vyššího Brodu)

Z emailu DH sv. Jakuba:

"Dobrý večer,

moc Vám děkujeme za Vaše vlídná slova, podporu a pomoc. Ještě jednou děkujeme za péči, kterou jste manželovi poskytli, moc nám to pomohlo a vaší práce si velice vážíme." (rodina z PT)

Poznamenejte si do svých diářů a kalendářů:

17. března 2022: Váš pacient v domácí hospicové péči (Český Krumlov)

- > akreditovaný seminář pro zdravotnický personál (lékaře i sestry)
- > přednášejí PhDr. Robert Huneš, MBA a MUDr. Čeněk Adamec; odborným garantem MUDr. Petr Mašek
- > informace a přihlášky na: info@hospicvit.cz

19. března 2022: Vzpomínkové setkání pozůstalých (Český Krumlov)

- > setkání pozůstalých z řad rodin pacientů Domácího hospice sv. Víta
- > kaple na Křížovém vrchu v Č. Krumlově; mši celebruje P. Mgr. Rafał Kaca
- > informace na: info@hospicvit.cz

7. dubna 2022: XVII. Den hospicové péče - odborná konference (Prachatice)

- > přednášejí Jana Sieberová, Ing. Daniela Lusková či MUDr. Veronika Helešicová; další odborníci a specialisté v jednání; odborným garantem MUDr. Jana Vlková, Ph.D.
- > přednášky a diskuse na téma: léčebné konopí v hospicové péči; generace Y a Z ve zdravotních a sociálních službách; spolupráce nemocničních paliativních týmů s hospicem a další
- > informace a přihlášky přes www.vzdelavaciinstitut.eu/kalendar -nebo- na emailu: vzdelavani@hospicpt.cz

12. dubna 2022: Benefiční jarmark (Prachatice)

- > pekání, pomlázky, kraslice aneb zima je pryč, pojďme se těšit z Velikonoc!
- > prodej jarních ozdob, oblíbených dobrot na velikonoční stůl či do velikonoční ošatky a dalších ručně vyrobených produktů (kdo navštívil benefici o Vánocích, ví, že je nač se těšit ;-)
- > podrobnosti postupně na našich webových stránkách a facebookovém profilu

30. dubna 2022: Národní pouť za hospice (Lomec)

- > tradiční výroční pouť, tentokrát v jednom z nejvýznamnějších barokních areálů a nejproslulejších poutních míst v jižních Čechách
- > podrobnosti blíže k termínu na našich webových stránkách a facebookovém profilu

V příštím vydání DZ se, mimojiné, můžete těšit na:

Další rozhovory s našimi zaměstnanci
 Jak to chodí a jak se žije v Domově Matky Vojtěchy
 Ze života ekonomického oddělení
 Mládí má zelenou - posily týmu v DH sv. Veroniky
 ... a mnoho dalšího, včetně fotek, jak jinak!

Máte pro Dobré zprávy námět? Pochvalu? Zamyšlení? Fotku? Příspěvky vítáme na níže uvedeném emailu.

Zdarma jako svůj interní občasník vydává:

Hospic sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.

Neumannova 144, 383 01 Prachatice

tel. 388 311 726

www.hospicpt.cz

email redakce: pr@hospicpt.cz

Sbírkové účty:

180 434 606 / 0600 (o.p.s. / lůžkový hospic)

203 331 360 / 0600 (Domov Matky Vojtěchy)

221 410 046 / 0600 (DH sv. Veroniky)

215 004 906 / 0600 (DH sv. Markéty)

206 347 368 / 0600 (DH sv. Jakuba)

201 237 215 / 0600 (DH sv. Víta)